

MB

AVALDSNES MENIGHETSBLAD
04/25

Avaldsnes menighetsblad
Årgang 59, nr 4
November 2025

Utgitt av:
Avaldsnes Kirke
www.avaldsneskirke.no

Postadresse:
Menighetsblad for Avaldsnes
Postboks 29
4299 AVALDSNES

Redaksjonen:
Maria Gaard
Kåre Vold
Gunn Inbjo Gjerde
Jan Velde

Forsidebilde:
Jan Velde

Tips og annonsebestilling:
avaldsnesmenighetsblad@outlook.com

Neste nummer:
Mars 2026

Trykk:
Karmøy Trykkeri

ANDAKT

Ny sokneprest	04
Roså	07
45 år med sangglede	08

SLIK BLE MITT LIV

Barne- og Ungdomssider	12
Siden sist og fremover	14
Juleandakt fra biskopen	17
Ny giv med Avaldsnes brass	20

GUDSTJENESTER

Avaldsnes menighet	22
Annonser	23
Avaldsnes Idrettslag	24

TIMEOUT

Det er VM i handball for tida. Eg må innrømme at det hender eg sit meg ned for å se på. Eg er gammal handballspelar.

No for tida kan dei ta timeout. Det kunne ikkje me. Men me kunne ha trengt det. Det hende at det gjekk litt heitt for seg. Det er fort gjort å miste hovudet. Og i handball kan det skje fort. Akkurat som i livet ellers.

Ein timeout et nyttig. Du kan få igjen pusten. Drikka litt vatn. Tenkje deg om. Ta imot gode råd. Fokusera på målet. Leggja ein plan for ka du skal gjera vidare.

Du treng ikkje spela handball for å gjera nytte av en timeout. Eg trur at me treng det i livet me leve til vanleg. Dagane kan vera travle, eller me kan streva med å se vegen me skal gå.

Ta deg tid til ein timeout. Nokon finn ei lita roleg stund om morgonen, andre om kvelden. Av og til kan me få det til midt på dagen. Sett deg ned. Få igjen pusten. Drikk eit glas med vatn eller en kopp med noko varmt. Få litt "input", som det heter. Finn ut kor vegen går vidare.

Nokre får "input" med å høyra på ein podkast, andre les eit dikt. I tillegg vil eg anbefala å lesa eit Ord frå Bibelen, og be ei bøn. På <https://bibel.no/> kan du leggja inn epostadressa di, og få Dagens bibelord inn i postkassa dag for dag. Det er ei god hjelp.

Adventstida er ei god tid for timeout. Me tenkjer kan hende at det er ei hektisk tid med mykje som skal gjerast. Men handballen har vist oss at det er når me er i ferd med å "mista taket" at me treng å stansa litt opp. Det er mange måtar ein kan bruka timeout i kvardagen. Men dei har det til felles, at dei kan hjelpa oss å finna vegen vidare. Det kan anbefalast!

Sigve Hasseløy Clementsen
Sigve Hasseløy Clementsen

Den nye soknepresten i Avaldsnes sokn

For mange i Avaldsnes menighet er jeg et kjent fjes. Jeg jobbet her fra 1989 til 1999. Da hadde jeg først rollen som klokke og menighetssekretær, men gjennom videre studier fikk jeg jobben som kateket i -94. Jeg vokste opp på Skeie sammen med foreldrene mine og 3 søsken. Tidlig ble jeg dradd med til Olavskirken. Nærmeste nabo var kirketjener og graver Ingolf Kolstø. Han dro meg med og viste meg gudstjenestelivet og ikke minst klokketårnet. Fantastisk å være med han og få oppgaver som å styre lyden, ringe med klokkene – med tau – og dekke nattverdbordet til gudstjenesten.

"Ingen er bare det vi ser"

I oppveksten var jeg mye i Kvalavåg. Der hadde og har jeg mye familie. Mange ganger feiret vi jul hos tante Lovise og onkel Arne. Der var det fast tradisjon at onkel leste juleevangeliet fra den store Bibelen de hadde. Onkel sang i kirkekoret og var en lang periode leder for menighetsrådet i Avaldsnes. Jeg så veldig opp til han og tante. De sa hele tiden at de bad for meg og det var noe jeg lurte på hva betydde. Seinere har jeg oppdaget at dette er noe av det viktigste jeg kunne arve fra den nære familien min. Jeg lærte at tiden fram mot jul handlet om julebakst og husvask, men også om at Jesus var det viktigste med adventstiden og jul.

I 10-12 års alderen opplevde jeg et nokså tydelig kall til å bli prest. Dette ble etter hvert en krevende tanke og jeg hadde tanker om at jeg ikke var verdig til å kunne være det. Omstendighetene i livet var på mange måter veldig krevende. Etter hvert opplevde jeg at prestekallet ikke slapp taket og via utdanning til først kateket og diakon fant jeg trygghet for at jeg skulle bli prest. Jeg har jobbet sammen med mange flotte kollegaer opp gjennom årene. Jeg har fått utfordringene og oppmuntringene som har gjort meg trygg nok til å søke soknepreststillingen i Avaldsnes sokn i 2025. Så henger det nok også sammen med at jeg i mai i år var på en retreat/ pilegrimstur til Assisi i Italia. Der gikk vi i Frans av Assisis fotspor og jeg hadde mange sterke erfaringer. Jeg fikk se meg selv med nye øyne og opplevde at kallet ble styrket og fornyet. Det har vært godt å ha med inn i tanken på at jeg kan være prest på tross av de helseutfordringer jeg har måttet streve meg gjennom.

Etter 27 år i Kvalavåg har Inger og meg bodd på slektsgården til Inger på Håvik de siste 12 årene. Vi pakter vekk jordene, men har katt og noen høner. Her har vi også litt skog sånn at vi holder oss med ved. På fritiden liker jeg meg godt på sjøen. Båten er ei tresnekke og har rekreasjonsmotor. Den vekker til live gode minner fra barndommen. Ellers liker jeg å være sammen med gode venner. Da blir det ofte Kanyttapylsa på panna eller grillen. Men det kjekkeste jeg gjør er å være sammen med Sigurd, Andreas og Eivind. Vi har vært mye sammen på Utsira og i hverdagene. Jeg trives som Bessen til disse tre barnebarna.

Jeg tenker at Avaldsnes menighet er en folkekirkemenighet med alle de gleder og utfordringer det kan by på. Jeg er etter hvert blitt «gira» på at vi har kall til å gjøre Gud stor. Vår oppgave er ikke å begrense hans handlingsrom. Derfor ønsker jeg å være prest for det store fellesskapet. Det er kanskje sånn også i Avaldsnes at noen definerer seg som menigheten, mens andre slår blikket til jorden og definerer seg som bare så vidt innenfor og kanskje også uønsket. Da tror jeg det er viktig å finne fram respekten for hverandres ulike liv og historier. Som diakonstudent var jeg i praksis i Kirkens bymisjon. Der lærte jeg setningen Ingen er bare det vi ser. Samtidig har jeg lært at jeg som prest alene ikke klarer å se alle. Da tror jeg på tanken om et større Vi, preget av respekt for hverandre. Vi oppmuntres til å se hverandre med Jesu øyne. Et bibelsted som betyr mye for meg er Johannesevangeliet 11,35. «Jesus gråt». Bibelens korteste vers. Samtidig sier det så mye om Jesus. Han var menneskelig og samtidig Guds ansikt på jorden.

Vi ser i Bibelen at vennene til Jesus betyr mye for han og historier som fortellingen om Marta og Maria, som mistet broren sin, har berørt meg mange ganger. En tanke er at jeg som prest kan tørre å se det vonde, mørke og utfordrende i øynene. Med guddommelig kraft kan vi gå inn i det mest utfordrende livet kan by på. Jesus er med, Jesus oppmuntrer og trøster, Jesus ser, Jesus er vår medvandrer. Et annet bibelvers finner vi i 1.Johannesbrev 3,16; «Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus gav sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for våre søsken».

Advent er en tid for ettertanke. Forventningene om det som skal komme har muligens en annen betydning i dagens Norge enn i Bibelens forventninger om Herrens komme. Vi blir forstyrret av kjøpepress og forventninger som tømmer manges lommebøker. Vi glemmer at julens gave er Jesus og fremtidens indre og ytre fred skapes av kjærligheten til våre medmennesker. Noe av det første Jesus sa til disiplene sine var «Følg meg». Etter det gikk de sammen og møtte mennesker der menneskene var. Slik gikk det til at Jesus ble venn og forbilde – også for meg. Derfor oppmuntrer jeg til bakedager, julemusikk og julegaver med mening. Du må gjerne gjøre reint, men husk at det er Jesus som kommer, ikke mattilsynet 😊

Avaldsnes menighet har en større stab enn jeg har vært vant med de siste årene på Utsira. Men det er fine folk og i tillegg er det mange engasjerte frivillige. Det er viktig for å nå målet om å være kirke i verdens hverdag. Jeg ser fram til å begynne i Avaldsnes over nyttår! Så gleder jeg meg til innsettelsen den 11.01. kl. 11. Det blir en sterk dag for meg og jeg håper mange vil dele den med meg og flokken min. Fred og alt godt for deg i advents- og juletiden!

ROSA

Menighetsbladets rose tildeles mennesker som bidrar positivt og engasjerer seg stort i menigheten. Hverdagshelter vi ønsker å hedre!

Menighetsbladets rose går til: Cecilia Gismervik!

Cecilia er en ekte solstråle i menighetsarbeidet vårt – en som sprer glede, energi og engasjement overalt hvor hun er! Hun inspirerer og motiverer både barn, ungdom og voksne med sitt smittende humør og sitt store hjerte for fellesskapet.

Som leder for Good Night har Cecilia stått i spissen for arrangementer med over 200 ungdommer, og hun leder både klubbkvelder, $\frac{3}{4}$ -klubben og Tweens-klubben med trygghet, kreativitet og masse glede. Hun er også aktiv i både klubbstyret og korstyret, og bidrar til et varmt og inkluderende miljø – med latter, spreke dansetrinn og en positiv energi som løfter alle rundt henne.

Cecilia har et helt spesielt talent for å se andre, inkludere alle, og få folk med på lek, sang og fellesskap. Hun viser ekte lederskap gjennom omsorg, entusiasme og trofast innsats.

Tusen takk, Cecilia, for alt du gir – for ditt engasjement, din glede og din vilje til å stille opp for fellesskapet!

Hver dag tar hundrevis av mennesker kontakt fordi ensomheten blir for tung å bære alene

Kjære menighetsråd

Ensomhet er en smerte som mange bærer på – ofte i stillhet. Hver dag tar hundrevis av mennesker kontakt med Kirkens SOS fordi ensomheten blir for tung å bære alene. For noen kjennes livet så mørkt at de ikke lenger ser en vei videre.

I mer enn 50 år har Kirkens SOS vært en livline. Først på telefon – nå også på nett. Flere enn tusen frivillige fra hele landet gir av sin tid og fra sitt hjerte for å være et lyttende medmenneske. De møter mennesker i dyp fortvilelse, men også med små glimt av håp. Ofte er samtalen med en frivillig hos oss i Kirkens SOS akkurat det som skal til: vi vet at den kan redde dagen – og noen ganger livet.

Ensomhet handler ikke bare om å være alene. Vanskelige relasjoner, eller psykisk uhelse kan styrke opplevelsen av å stå utenfor fellesskap. Ensomhet rammer unge som savner nettverk, og eldre som mister sine nære. Og fordi vi så gjerne vil mestre livet selv, er ensomhet for noen forbundet med en skamfølelse som gjør det ekstra vanskelig å be om hjelp.

Som menighet vet dere hvilken kraft fellesskapet har. Kirkekaften, gudstjenesten, seniortreffet – de små møtene som gir varme og tilhørighet. Når dere samler inn en kollekt til Kirkens SOS, er dere med på å skape slike møter med varme, lyttende medmennesker, alltid tilstede for enhver som trenger akkurat det.

Takk for forbønn, omtanke og støtte. Ved å gi kollekt til Kirkens SOS kan deres menighet være med å bidra til at flere som strever med ensomhet eller tunge tanker får den samtalen de har behov for akkurat da, med fellesskap eller hjelp til å gjenfinne håp og livsmot.

Med de varmeste hilsner

Johannes Heggland
generalsekretær, Kirkens SOS

KV ELD S
MØTE MED SANG,
TALE OG KVELDS

Møte

TORSDAGER
PÅ KARMEI
KL 19.00

08.01: INDRE SJØMANNSMISJON
22.01: MISJONSSMBANDET
05.02: ISRAELSKVELD
12.02: SØNDAGENS TEKST
05.03: IKKE FASTLAGT
19.03: PÅSKEKVELD
09.04: NORMISJON
30.04: MISJONSKVELD
07.05: GODTNYTT
21.05: ÅPNE DØRER

45 år med sangglede - og mye arbeid – for å formidle verdens beste budskap!

Høsten 1980 var en gjeng unge voksne samlet på Skeie. Flere av dem hadde sunget i kor sammen tidligere og dette savnet de. Anne-Lin Ytreland var nygift med sin Leif Roald. De hadde akkurat etablert seg på Ytraland.

«Kan du tenke deg å dirigere oss, Anne-Lin?»

De unge i Kvalavåg hadde virkelig gjort et kupp! Dette ble starten på et korarbeid som nå har vart i 45 år og fortsatt lever i beste velgående! Sevlandsjenta Anne-Lin var nyutdannet musikk lærer fra Bergen musikkonservatorium og hadde akkurat begynt som musikk lærer på Grindhaug skole. Med en grunnutdanning i kirkemusikk kunne hun både spille, dirigere, arrangere og lede et kor.

Anne-Lin har hentet noter fra ulike steder og laget egne arrangement på dem slik at de passet til stemmene i koret. I alle år har hun også laget egne melodier til en del sanger.

Fredagskveldene var rette dagen for disse ungdommene å ha korøving! Hver fredag møttes de på Kvalavåg bedehus og sang sammen – og etter på kunne de «slenge» sammen – på besøk til hverandre. Det var jo helg! Etter hvert ble koret et samlingspunkt for familiene til kormedlemmene. Barna og ektefeller som ikke sang selv, var ofte med når koret skulle opptre.

«I 1982 var vi seks stykker i koret som ventet barn. Jeg var en av dem. Vi fikk kabalen til å gå opp med korøvinger og barnepass. Det var mange besteforeldre som var flinke til å være barnevakt i denne perioden.»

Anne-Lin forteller med glede om et korliv som har betydd mye også for ungene som fikk være med på ulike samlinger; basarer, fester, møter og turer. «I sju år reiste vi på tur til Åpta bibelcamp. Det var flere i koret som drev gård, og ikke like enkelt for dem å reise vekk ei uke om sommeren. Men vi fikk det til. Noen hadde

også med seg besteforeldre. Jeg tror disse felles opplevelsene bandt oss sammen. Ungene hadde mye gøy med bading, fotball, lek og latter. Det har alltid vært viktig for oss å le sammen. Klaus Muff og Tom Nikolaisen stod for både forkynnelse og underholdning, - til stor glede for både gammel og ung. Klaus Muff har også vært med og lagt til rette for flere utenlandsturer. Da har det har vært en del av programmet å delta med sang på forskjellige møter. Tre ganger har vi vært i Danmark, vi har sunget på Kreta og siste turen gikk til Bornholm. Vi er ikke mange nok til å fylle en hel buss, men når vi inviterer med oss familie og venner, så går det opp økonomisk. Ungene forteller om gode opplevelser fra disse årene. Når vi også lagde felleskor med barn og voksne, så var det alltid populært.»

«Dere er ute og synger to ganger i måneden i tillegg til tre øvelser. Det blir mange kvelder til sammen. Hvor er det dere opptre?»

«Åh, den lista er lang! Vi har vel vært over hele Karmøy, men vi reiser lenger også! Tysvær, Bømlo, Halsnøy, Jørpeland, Etne, Brandøy, Borgøy,

Framnes, Fitjar, ulike bedehus, kirker og menighetshus.»

«Det høres ut som de som vil ha besøk av dere på et møte, må være tidlig ute med en forespørsel?»

«Nei, egentlig ikke. Jeg lover bare for et halvt år fram i tid! Jeg må skryte av kormedlemmene! De er svært sjelden borte fra øvelser eller opptredener! Det er viktig for både sangen, fellesskapet og meg som dirigent.»

«45 år, Anne-Lin! Dere må ha ganske mange sanger på repertoaret etter alle disse årene?» «Ja, en tykk perm med 70-80 sanger – og når vi er ute og synger så har jeg ikke bestemt helt nøyaktig hva vi skal synge. Jeg lytter nøye til forkynnelsen og henter frem sanger som

Til venstre: Kormedlemmer som har vært med siden 1980!

Til høyre: Dagens kormedlemmer

passer – og da MÅ koret kjenne sangene!

«Bibelhelg på Sund og Kvalavåg bedehus annet hvert år. Hvordan kom disse samlingene i gang?»

«Egentlig startet de som et «mimretreff» etter at vi hadde vært på familieleir på Åpta. Da kom det folk fra andre steder på Karmøy og distriktet rundt oss, som vi hadde truffet på Åpta. Klaus Muff og Tom Nikolaisen var med oss også på disse samlingene. Så ble det annet hvert år på Sund og i Kvalavåg og med gudstjeneste i Avaldsnes kirke om søndagen. Klaus Muff var alltid med oss og vi hadde gode talere fra øverste hylle i kristen-Norge. Gode sangkrefter og en enorm sangglede i forsamlingen var noe som var med å gi inspirasjon til fortsatt tjeneste.»

Kvalavåg musikkor har også brukt tid på samarbeid med Sund barnekor – som blir dirigert av Anne-Lin. De samles til sommeravslutning på Sund bedehus, og i oktober i år sang korene sammen på gudstjeneste i Kopervik kirke. Inspirerende for trofaste kormedlemmer å få opptre sammen med en ny generasjon korsangere!

«Dere startet med utgangspunkt i Kvalavåg og Ytreland. Hvor kommer medlemmene fra i dag?»

«Vi har flere ganger opplevd at folk som har hørt oss synge, har lyst å bli med i koret! Nå har vi også medlemmer fra Sevland, Kopervik, Avaldsnes, Vormedal og Tysvær. Veldig kjekt når nye kommer inn og finner sin plass i fellesskapet! Vi er ni stykker som har vært med hele veien i disse 45 årene!»

«Hva tenker du er med og skaper fellesskapet i koret?»

«I årenes løp har vi hatt mye «lått og løye» sammen, og har inkludert familiene våre i mye av det vi har vært med på. På øvelsene våre har vi alltid tid til andakt, bønn og samtale. Vi både føler og følger med hverandre i de sorger og gleder som møter oss i livet.»

«45 år med ansvar som dirigent. Har du telt timene du har brukt?»

Anne-Lin ler. «Nei, nei, nei det går ikke an!» «Tid til å arrangere, skrive noter, finne sanger. Koret har vært en stor del av livet mitt – i tillegg til jobb og familie med fire unger. Jeg kan ikke tenke meg hvordan livet skulle vært uten dette fellesskapet, vennskapet og sanggleden!»

Gratulerer med 45-års jubileet til Kvalavåg musikkor.

Lykke til videre med å formidle verdens beste budskap i ord og toner!

Slik ble mitt liv

Menighetsbladets serie der vi intervjuer personer om hvordan livet deres har artet seg og fortsatt. Hva har de opplevd av godt og vondt, hva har gått som planlagt og hva har forandret livet underveis. Denne gangen falt valget på Else Marie Steinkopf Hjelmås - en aktiv og engasjert medarbeider i Guds rikes arbeid.

Jeg ble født i Stavanger 29.mai 1945 - et ekte fredsbarn, som min far pleide å si. Som nummer fem i en søskenflokk på seks vokste jeg opp i et livlig hjem på Løkkeveien, bare noen minutters gange fra Breia-vatnet og Domkirken. De fire eldste søsknene mine var allerede mellom 8 og 20 år da jeg kom til verden, og seks år senere kom vår yngste bror til.

Vi bodde i et hus med stor tomt, og på eiendommen lå også et murhus med møbel-butikk og verksted. Min far var møbelsnekker og laget det meste selv. Gårdsplassen var stor nok til mange barneføtter, og ofte fyltes den med latter, ballspill, hyttebygging og gjemsel.

Skoleliv og tro

Da jeg begynte på Solvang skole, var klassene delt i rene jente- og gutteklasser. Vi levde under en litt skremmende "trussel": hvis vi ikke oppførte oss, måtte vi sitte en time bakerst i gutteklassen – og det ville ingen!

En dag da jeg gikk i femte klasse, brøt det ut brann på skolen. Jeg husker at jeg syklet opp for å se – mange stod utenfor gjerdet og fulgte spent med. Skolen ble reddet, men vi måtte ha ettermiddag-sundervisning på Kampen skole i flere måneder.

Familien vår var kristen, og jeg ble tidlig oppfordret til å gå på søndagsskole, til bedehuset Betel, og i kirken. Jeg fikk også gå i speideren – men hjemme var det klare regler: ikke spille kort, ikke bruke saks på søndager, og absolutt ikke lese romaner eller gå på kino.

Ungdomstid og vennskap

Etter syv års folkeskole begynte jeg på realskolen og ble med i «Skolelaget», der vi hadde møter på kveldstid. Jeg satt også i styret en periode. For å henge opp plakaten måtte vi ha rektors stempel, og jeg husker godt hans snøft og raske håndbevegelse idet han slengte plakaten tilbake!

Musikklæreren startet kor, og jeg ble med der – musikk har alltid stått mitt hjerte nær. Jeg begynte å spille bratsj, selv om jeg egentlig ønsket å spille fiolin. De trengte en bratsjist i skoleorkesteret, så da ble det slik.

Et av mine kjæreste ungdomsminner er en lang sykkelstur sammen med en god venninne sommeren 1962. Vi syklet fra Stavanger til Drottningborg ved Grimstad for å delta på skolelagsleir, videre til Skien, så til Nelaug nord for Arendal, før vi tok toget hjem. Med oss hadde vi telt, primus og gryter, og vi slo leir på gårder langs veien. I Mandal regnet det hele natten – vi våknet klissvåte, men ble tatt imot av vennlige mennesker som tørket klærne våre og serverte nybakt brød til frokost. Slike møter glemmer en aldri.

Lærerår og eventyr i nord

Etter videregående gikk veien til Bergen, der jeg og en god venninne tok musikklinja sammen. Deretter fulgte to år

på Elverum lærerskole, og ett år med spesialpedagogikk på Eik lærerskole ved Tønsberg.

Mitt første læreroppdrag førte meg langt bort – til Finnmark, til Masi skole midt på vidda, mellom Alta og Kautokeino. Der fikk jeg virkelig oppleve samisk kultur – et lite kultursjokk! Jeg dro på skiturer med overnatting i snøhule, kjørte reinsdyrslende og lærte meg å lage samisk håndverk – skaller, votter, lue, sjal og veske av eget garvet skinn. Det var en rik og annerledes tid.

Jeg sang også i Alta motettkor, selv om øvelsene var sju mil unna – en utfordring på vinterføre, men verdt hver tur.

Senere gikk ferden sørover igjen, til Bryne, der jeg underviste på barneskolen. Etter hvert søkte jeg videreutdanning i kristendomskunnskap ved lærerskolen i Stavanger. Det var der jeg møtte Arnold – mannen som senere ble min ektemann. Vi giftet oss sommeren 1979.

Da vi flyttet til Avaldsnes, fikk jeg jobb på Håvik skole. Det ble mange gode år der – flotte kollegaer, inspirerende elever og stor frihet i kunst- og håndverksfagene. I løpet av tiden der fikk vi tre barn, to jenter og en gutt, som senere har gitt oss fire herlige barnebarn. Jeg føler meg utrolig takknemlig for den familien jeg har fått.

Tjeneste i menigheten

Som ny på Avaldsnes ønsket jeg å bli kjent med folk. Jeg begynte derfor i kirkekoret, og da jentene våre ble gamle nok, var jeg med på å starte meisene i Avaldsnes-speideren rundt 1987–88.

Siden den gang har jeg hatt mange roller i menigheten: medlem og leder i menighetsrådet, leder for Karmelstyret, klokke, prosjektørkjører, kirkekafe arrangør, hjelpeleder i barnegospel og deltaker i menighetsbladutdeling og dåpsgaveutdeling.

Et minne jeg aldri glemmer, er fra koronatiden. Vi hadde utegudstjeneste utenfor Koppervik kirke – det var iskaldt og begynte å snø. Arnfinn Tobiassen spilte postludiet på et elektronisk piano mens snøen lavet ned. Fingrene hans må ha vært stivfrosne, men musikken fylte luften likevel. Det var sterkt og vakkert.

Et liv i kirkelig felleskap

Avaldsnes menighet og kirke betyr mye for meg. Det er «min» menighet – et trygt og godt sted for både barn, ungdom og voksne. Vi har dyktige ansatte og et varmt fellesskap av frivillige. Når jeg ser barn og ungdom synge om Jesus, kjenner jeg en dyp

glede. Å få lese bibeltekster under gudstjenesten, og vite at ordene både blir hørt og sett på veggen, betyr mye for meg.

Livet som pensjonist

Overgangen til pensjonist – tilværelsen var litt merkelig. Plutselig var det ikke lenger et fullt klasserom som ventet hver morgen. Men tomrommet ble raskt fylt med nye aktiviteter: turer med en venninnegjeng to ganger i uka, og etter hvert seniordans på Avaldsnes – et tilbud jeg har vært med på siden starten i 2009, nå som både instruktør og leder.

Kirkekafe, frivilligtjenester, fredagskafé, barnegospel og menighetsarbeid. Det har blitt et meningsfylt liv i fellesskap.

"Musikk har alltid stått mitt hjerte nær"

En oppfordring til andre

Å være frivillig i menigheten gir både glede og tilhørighet. Du ser at innsatsen betyr noe, at du bidrar til noe større enn deg selv. Man er medarbeider i en større sak – å formidle evangeliet om Jesus til mennesker i alle aldre. Det gir livsmening, fellesskap og takknemlighet.

For en fin høst vi har hatt!
Menighetsweekend, oppstart,
basar, gode middager på karmel og
mye gøy! Vi skal synge 24.12 kl 13.30
(Barnegospel og Witness!!) Vi
gleder oss til nye sprell i januar!

Takk for en fin
høst 2025

KARMELUNGDOM

Denne høsten har vært veldig fin! Vi har starta med "FOLLOW ME" som er et ledertreningsprogram for ungdom. Vi har hatt mange fine klubbkvelder og vi har laga merch til Testimonia og klubben som vi håper alle vil like! Vi gleder oss til resten av året med klubb og kor og er snart klare til å starte øvelser til musikalen- NOAHS ARK. Tusen takk til alle voksne som gjør det mulig for oss å ha ungdomsklubb! Vi setter stor pris på det!

KONSERTTER FREMMOVER

Julekonsert med Ølberg i Avaldsnes kirke

Tirsdag 2. desember kl. 1900 blir det julekonsert i Avaldsnes kirke med sangeren Leif Jone Ølberg og hans far Lars Bernhard Ølberg. Duoen er på juleturné i Rogaland med konserten «Sæle julekveld», en musikalsk time fylt med glede, høytid og nærhet.

Leif Jone Ølberg er utdannet i Stavanger, London og København, og har hatt store roller ved Den Jyske Opera og Den Kongelige Opera. Han er også en mye brukt solist i verk av Bach og Händel, og har bidratt til å bygge opp et klassisk musikkmiljø i Nairobi, Kenya.

Far og sønn Ølberg holder jevnlig kirkekonserter sammen, og årets juleprogram byr på klassisk julemusikk, glente julesanger og nyere toner – med «O helga natt» som høydepunkt.

Billetter kan kjøpes på www.melodypipe.com eller i døra (kontant/Mipps).

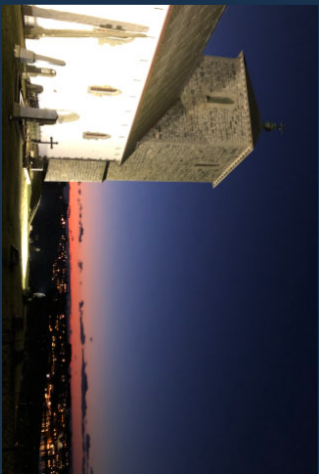

"Den store stjerna"

Avaldsnes kirke
10. desember kl. 1900
Kopervik kirke
12. desember kl. 1900

Keryx og Kopervik kirkekor
framfører julekantaten
"Den store stjerna" av Mons
Leidvin Take og
Trygve Bjerkheim.
Dirigert: Steinar Andsnes
Solister: Ole Morten Velde og
Liv Olen Skorpe Sjøen
Fløyte: Ingrid Vestvik Nilsen
Trompet: Berit Johanne Folkedal,
Linda Mattson (+ en til)
Piano: Arne Martin Aandstad

Billetter kr. 200 (400 for familie),
kjøpes i døra.

Syng jula inn

Avaldsnes kirke
14. desember kl. 1700

Avaldsnes barnegospel
Witness!
Testimonia
Karmøy guttekor
Credo
Olavsguttene
Avaldsnes brass
Konfirmanter

Gratis inngang, kollekt ved utgangen
Arr: Avaldsnes menighet

Avaldsnes kirke
13.januar kl 1800
Salmekveld
"Vi synger jula ut"

Frisklivskordinator og fysioterapeut holdt foredrag om "Fysisk aktivitet og robust alderdom"

Visnesmarknaden 21.september

Ben-Ove taler på KM Basar

Torsdagstreff foredrag v/ Anette Josdal Valen

KM Basar

Testimonia under misjonskveld og regionskoordinator Nils Endre som fortalte om Sat-7

Stilt under stjernetjeld

Julekonsert med Mari Hauge i Olavskirken på Avaldsnes 17. desember kl. 19.00. Juleturné med julesalmer fra albumene Stilt under stjernetjeld og Himler fulle av stjerner dog å se. (som begge fikk terningkast 5 i Stavanger Aftenblad) Et utvalg kjente og ukjente julesalmer fra 1800-tallet; blant annet en av morfaren Alfred Hauge sine tekster, presenteres i et lavmælt, nært, vart og minimalistisk lydbilde, der tekst og budskap kommer tydelig fram. Her gis publikum en anledning til å få en time med fred. Medvirkende. Mari Hauge: vokal, gitar, John Morten Storflor: piano, Bjør Bohne: gitar, Håkon Eivind Larsen: bass

Billetter 250,- kjøpes i døra (Vipps), eller på: https://avaldsnes.ticketco.events/no/nb/e/stilt_under_stjernetjeld

"Lyset spiller på dine tangenter"

"Lyset spiller på dine tangenter"
- tekster av Bjørn Ove Høyland
og musikk av Arne Martin Aandstad

Olavskirken på Avaldsnes,
tirsdag 10. februar kl. 18

Vi vil minne om **givertjenesten** - den viktige motoren som holder menighetsarbeidet i gang!

En **stor takk** til alle som gir – både store og små beløp gjør en forskjell!

Takket være givertjenesten kan vi fortsette arbeidet i menigheten, der mange står på som frivillige med tid, krefter og engasjement.

Menighetsbladet er for Avaldsnes menighet, og vi ønsker at bladet skal speile livet, engasjementet og menneskene i menigheten vår. For å få det til, trenger vi din stemme!

Har du ris, ros eller tips til saker vi bør skrive om? Kjenner du noen som fortjener Menighetsbladets rose?

Da vil vi veldig gjerne høre fra deg!

Dine innspill hjelper oss å lage et blad som er levende, aktuelt og nært – et blad som viser et lite glimt av alt det gode som skjer i vår brede og varme kirke.

Send oss gjerne en e-post – vi setter stor pris på alle tilbakemeldinger!

- Maria og redaksjonen

JULEANDART

Hva er juletradisjoner for deg? Er du fra en familie med juletre av furu eller gran, i tilfelle - edel- eller gran, eller eviggrønt av kunststoff? Hva slags lukter forbinder du med jul? Bestefars sigar eller den tradisjonelle julemiddagen?

Dette er året der julens tradisjoner og kirkelige røtter bør utforskes. Julia 2025 er nemlig en 900-årsjubileums-jul! Troen på Guds og Marias sønn hadde begynt å slå rot i Rogaland da Stavanger bispedømme ble etablert.

Domkirka dateres til år 1125, og vi er stolte av at den vakre katedralen har vært i sammenhengende kirkelig bruk i 900 år. Utallige julesalmer er «avleiret» i de solide veggene der.

Jul var i utgangspunktet festen for solsnu, en skikk knytta til naturens kretsløp. «Yule-tide» heter det i noen engelske julesanger. Vi har beholdt ordet jul, men innholdet handler mer om «Christmas» eller Kristmesse, på norsk.

Fastetida er dele-tid

Ofta er familietradisjoner knytta til måltidene. Mange uker før julehelga blir vi minnet om at ribbe og pinnekjøtt hører jula til. Før ga juledag den første kjøttmiddagen på flere uker. Advent var fastetid. En tradisjon vi godt kan ta vare på er at adventstida blir dele-tid. I seinere år har det vært flere medieoppslag om folk som trosser sjenanse og norske tradisjoner for å inkludere nye i måltidsfellesskapet akkurat til jul. Kan det bli en ny tradisjon?

Feirer dere jul sammen på tvers av generasjoner? La det bli en tradisjon at noen forteller om sine juleminner, kanskje både på godt og vondt. Forskjellene mellom familiemedlemmer og mellom husholdningene i et nabolag kan være store. Julen tåler at vi snakker ærlig om misunnelse, sår og forskjellsbehandling. Jesus ble menneske nettopp fordi Gud bryr seg om mennesker og hvordan vi har det. Julia minner oss også på Jesu kjærlighetsbud om at vi skal elske hverandre.

Lyset finnes

Solsnu-motivet er fremdeles med oss inn i feiringen av Jesu fødsel, han som kalte seg verden lys. Gjennom førjulstida lyser adventskransen stadig sterkere og til høgtida synger vi «Da tenner moder alle lys».

Lys er ikke bare en flamme eller det vi kan slå på med en bryter. Lys er et bilde på det vi trenger når dagene er tunge. Vi trenger hverandre, et vennlig smil, en hjelpsom nabo, at noen deler med oss og vi trenger håp. Håpssymbolet er et anker. Ankeret har feste i evigheten hos Jesus, som var for alle tider og som ble en av oss.

La tradisjonen om å feire verdens lys fortsette å bringe håp – «midt i den kalde vinter, ved mørke midnatts tid». (*Det hev ei rose sprunge, nr. 33 i Norsk salmebok.*)

God Kristmesse 2025!

Anne Lise Ådnøy

Anne Lise Ådnøy, biskop Stavanger bispedømme

Gudstjenester

Søndag 30.november Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 07.desember Kl 11:00
Gudstjeneste på Karmel

Søndag 14.desember Kl 17:00
Syng jula inn - Olavskirken

Søndag 21.desember Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Onsdag 24.desember Kl 13:30
Gudstjeneste i Olavskirken

Onsdag 24.desember Kl 15:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Onsdag 24.desember Kl 16:30
Gudstjeneste i Olavskirken

Torsdag 25.desember Kl 12:00
Gudstjeneste med dåp i Olavskirken

Onsdag 31.desember Kl 23:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 04.januar Kl 11:00
Gudstjeneste på Karmel

Søndag 11.januar Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 18.januar Kl 11:00
Gudstjeneste på Karmel

Søndag 25.januar Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 01.februar Kl 11:00
Gudstjeneste på Karmel

Søndag 08.februar Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 15.februar Kl 11:00
Gudstjeneste med karneval
på Karmel

Søndag 22.februar Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 01.mars Kl 11:00
Gudstjeneste på Karmel

Søndag 08.mars Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 15.mars Kl 11:00
Gudstjeneste på Karmel

Søndag 22.mars Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken

Søndag 29.mars Kl 11:00
Gudstjeneste i Olavskirken
Palmesøndag

Gudstjenester og familienytt

Dåp

24.august

Freya Storesund Nyland
Isak Emil Skjoldal Klippenberg
Maja Breivik
Luca Rødder
Oline Tindeland

31.august

Vetle Hauge
Henrik Hauge

28.september

Holger Rossebø Holgersen
Frida Nordtveit Kallevik
Sunniva Pedersen Skoglund
Signe Austreid-Bjelland

05.oktober

Johanne Lilleland Hettervik

19.oktober

Lucas Kalstø Kopperdal
Olav Støle Krogstadmo

25.oktober

Signe Remø Johnsen

02.november

Arthur Nordtveit Olsen

Konsserter

10.desember

Olavskirken kl. 1900

05.september

Torhild Waage

12.september

Christina Eliassen

26.september

Bjørg Johanne Kraft

03.oktober

Torger Sørbø

17.oktober

John Eikje

07.november

Anne Gismarvik Nordhus

Vielser

23.august

Hanna Eikeset &
Fredrik Sverd

23.august

Laura Johnsen Langåker &
Tobias Langåker Søndena

30.august

Lisa Marie Dahle &
Eirik Tjeldflåt

30.august

Susann Løvdahl Christensen &
Tor Andre Åsmundsen

04.oktober

Veronica Kling Miljeteig &
Geir Åge Miljeteig

18.oktober

Irmelin Sjursen &
Hans Inge Hellestveit

25.oktober

Martha Remø &
John Andre Johnsen

08.november

Elise Kaaløy &
Ruben Scott Golding

Gravferd

02.september

Jan Oskar Pedersen

05.september

Torhild Waage

12.september

Christina Eliassen

26.september

Bjørg Johanne Kraft

03.oktober

Torger Sørbø

17.oktober

John Eikje

07.november

Anne Gismarvik Nordhus

Tekst: Beate Sirnes Lyngstad og Maria Gaard Foto: Jan Velde

Ny giv med Avaldsnes brass

Da Avaldsnes skolekorps fylte 70 år i 2024, ble tidligere musikanter fra Avaldsnes, Håvik og Torvastad invitert til å bli med i et jubileumskorps. Mange grep sjansen – noen hadde ikke spilt på 25–30 år og under ledelse av tidligere dirigent Karl Børge Ask ble det en minnerik jubileumskonserter i Håvikhallen.

– Det var utrolig kjekt å møtes igjen, forteller Beate. – Mange av oss hadde savnet både musikken og miljøet, og etter konserten var det flere som sa at de syntes det var trist at det nå var over.

Dermed ble ideen om Avaldsnes Brass født. Etter jubileumskonserteren samlet gjengen seg hjemme hos et av medlemmene for en liten avslutning, og praten gikk fort om å starte et eget korps – et sted der det sosiale skulle være like viktig som det musikalske.

– Vi ønsket et korps uten for mye alvor, men med mye spilletid og fellesskap, sier Beate. – Og så måtte vi selvfølgelig ha med Karl Børge som dirigent. Han ble utsatt for mildt press – og heldigvis sa han ja!

Høsten 2024 startet de opp med øvelser annenhver uke på Avaldsnes skole, og det viste seg raskt at interessen var stor.

– Vi fikk folk på de fleste instrumentene ganske fort. Da vi så at dette virkelig var liv laga, holdt vi stiftelsesmøte i mars 2025. Avaldsnes Brass var offisielt stiftet!

I dag teller korpset rundt 30 medlemmer, og de er stadig åpne for flere. Spesielt kornettister og slagverkere står høyt på ønskelisten, men alle er velkomne.

!!
Syng jula inn sammen med Avaldsnes brass i Ølavs kirken 14. desember kl 17

I dag teller korpset rundt 30 medlemmer, og de er stadig åpne for flere. Spesielt kornettister og slagverkere står høyt på ønskelisten, men alle er velkomne.

De fleste medlemmene kommer opprinnelig fra Avaldsnes og Håvik, men flere reiser langt for å være med.

– Vi har folk som kjører helt fra Skudenes og Sandeid, og det sier jo litt om hvor kjekt vi har det sammen, smiler Beate.

Korpset ønsker å være et supplement til skolekorpsene i området – ikke en konkurrent. – Vi heier på Avaldsnes skolekorps! Vi ønsker å være et tilbud for voksne som vil ta opp instrumentet igjen, og for ungdommer som vil ha mer spilletid og nye utfordringer. Det er plass til begge korpsene i bygda vår, og vi håper å bidra til å styrke korpsbevegelsen lokalt.

Repertoaret spenner bredt – fra marsjer og filmmusikk til salmer og julemusikk. Nå øver de mot Siddis Brass 1. november, og ser samtidig fram til julekonserten i Avaldsnes kirke 14. desember, som mange av medlemmene har gode minner fra tiden i skolekorpset.

– Vi gleder oss til å bidra til en stemningsfull konsert i kirken. For mange av oss blir det litt som å komme hjem igjen, sier Beate.

Å starte et korps fra bunnen av har bydd på både gleder og utfordringer. Registrering i Brønnøysund, lokaler, instrumenter og organisering skulle på plass, men med en motivert gjeng og god hjelp fra erfarne medlemmer har det gått overraskende greit. Miljøet beskrives som inkluderende og sosialt, og det er plass til både erfarne og nyoppstartede musikanter.

– Det viktigste er å ha lyst til å spille, sier Beate. – De som har spilt jevnlig hjelper de som ikke har tatt i instrumentet på mange år. Det er utrolig kjekt å se hvor raskt gamle kunnskaper kommer tilbake!

Avaldsnes Brass håper å være et fast og levende innslag i bygda framover – både i kirken, på lokale arrangementer og i konkurranser.

– Det beste med å spille i korps er fellesskapet, sier Beate. – Vi skaper noe sammen, opplever mestring og får et avbrekk i hverdagen. Og det er aldri for sent å bli med!

Så hvis du har et instrument liggende på loftet – hvorfor ikke ta det fram igjen? Avaldsnes Brass øver annenhver mandag kl. 20–22 på Avaldsnes skole. Det er også mulig å bli med uten instrument presiserer Beate.

– Vi lover lave skuldre, godt humør og mye musikkglede, avslutter Beate.

Styret består av: Øyvind Buran Økland, Reidun Marie Hinderaker, Odd Arne Saltnes, Inger Koløy, Kristin Olsen og Beate Sirnes Lyngstad.

Dirigent: Karl Børge Ask

Avaldsnes menighet

Ove Sjursen
Prost
Mobil: 489 97 130
ove.sjursen@karmoykirken.no

Ida Kvalevaag
Administrerende leder
Tlf: 52 81 20 60
Mobil: 958 32 084
ida.kvalevaag@karmoykirken.no

Arne Martin Aandstad
Kantor
Tlf: 52 81 20 60
Mobil: 971 88 899
arne.martin.aandstad@karmoykirken.no

Janina Laura Sandvik
Menighetspedagog
Tlf: 52 81 20 60
laura.sandvik@karmoykirken.no

Johanna Gismervik
Barne- og ungdomsarbeider
Tlf: 52 81 20 53
Mobil: 412 43 300
johanna.gismervik@karmoykirken.no

Aina Nordtveit
Kirketjener
Mobil: 909 41 992
aina.nordtveit@karmoykirken.no

Erik Høyvik
Arbeidsleder
Tlf: 52 81 00 01

Jon Kjetil Kvalevaag
Leder menighetsråd
Mobil: 928 28 156

Petter Losnegård
Kirkeverge
Tlf: 52 81 00 01
petter@karmoykirken.no

KlompeLOMPE
Torunn & Hanne

GIVERTJENESTEN!

Karmelutbygging:
3361.14.55165
Menighetsblad:
3207.27.24630 | 735320 (vipps)
Lønn til medarbeidere:
3340.64.58682

Ebne's
HAGEPLANTER
Tlf: 52 84 26 89 - Nygård. 4262 Avaldsnes

TRIVELIG ÅRSMØTE I OLDERMANNSLAUGET

Styret i oldermannslauget for 2026. Fra venstre: Leiv Magne Nordnes, Karl K. Kanck, Birger Pedersen, Sigmund Skeie (leder), Per Håvik og Jon Kåre Vannes

Davy Wathne var trekkplasteret da oldermannslauget hadde sitt årsmøte på Idrettshuset fredag 21. november. Svært mange av oldermannslaugets 65 medlemmer møtte på festen som også var årsmøte.

Det kjente TV2-sport-ankeret holdt en times foredrag om sitt lange liv med fotballen, historier, hendelser og opplevelser han hadde fått med seg opp igjennom årene. 2025 har vært nok et aktivt år for veteranene. Oldermannslauget har som vanlig stått for tømning av pantebodene, og ved salg av julelotteriet på butikkene i bygda. Lauget bidrog til vakthold/billettsalg til enkelte A-lagskamper, samt ved gjennomføringen av Avaldsnesdagen

"AIL-BLOMST" TIL KAROL

AIL-blomsten denne gangen går til et kanskje ikke så kjent medlem av idrettslaget, Karol Antoni Lange kommer egentlig fra Polen, men har bodd på Avaldsnes i 16-17 år. Han får «AIL-blomsten» fordi han uoppfordret, mange ganger i sesongen, tar seg en tur over banene og reparerer hull i målnettene som oppstår titt og ofte. Dermed sparer han idrettslaget for mange kroner ved at målnettene kan brukes mye lenger. Utgiftene til riktig nylon-tråd legger han ut for selv. Men Karol trengte ikke blomster. Han ønsket seg heller et AIL-skjort, og det fikk vi selvsagt, i tillegg til en T-skjorte.

"JUL PÅ SNURREVARDEN" SØNDAG 30.NOV

«Jul på Snurrevarden» søndag 30. nov. Søndag 30. november fra kl. 12.00 – 15.00, inviterer Avaldsnes idrettslaget nok en gang hele bygda på grøttest og «Jul på Snurrevarden Gård». I fjor deltok nesten 400 på arrangementet og vi forventer stort besøk også i år. Arrangementet er i samarbeid med våre sponsorer Pelagia og Karmsund Protein.

Pris pr person er kr 50,- som inkluderer risengrynsgrøt med tilbehør, og alle aktivitetene bortsett fra kjøringen med hest og kjerre. Bruk denne linken for påmelding:

<https://billetto.no/e/grotfest-avaldsnes-il-billetter-1684581>

NYTT TRAFIKALT GRUNNKURS STARTER 28.JAN 2026

På nyåret arrangerer Hauge Trafikkskole nytt trafikalt grunnkurs på Avaldsnes Idrettssenter. Kurset starter onsdag 28 januar. gjennomføres på en uke med påfølgende dager; torsdag 29. januar, onsdag 4. februar og torsdag 5. februar 2026. Kursstart hver dag kl. 16.30. Pris er kr 1900,- inkl. førstehjelpskurset. Har du spørsmål, ring 90025760. Påmelding skjer til: hanschristianhaug89@gmail.com

JULELOTTERIET I FULL GANG

Julelotteriet til Avaldsnes IL er allerede i full gang, og skal foregå helt fram til jul. Ta vel imot barna som selger lodd. Inntektene går uavkortet til klubbens barne- og ungdomsarbeid. Også i år står klubbens oldermannslaug for salg ved butikkene.